

SIENNICZKA

Czasopismo Gminy Siennica

Nr 3 (6) 2020

Tajemnice źródełka...

(strona 14)

PAŹDZIERNIK – GRUDZIEŃ 2020

24 X	Sprzątanie zabytkowych nagrobków 11.00 Cmentarz parafialny w Siennicy Organizator: Stowarzyszenie Przyjaciół Ziemi Siennickiej
25 X	Koncert – Wspomnienie Jana Pawła II 16.30 Kościół parafialny w Siennicy Organizator: Gminna Biblioteka Publiczna w Siennicy, Parafia Siennica
1 XI	Kwesta na ratowanie zabytkowych nagrobków 8.00-16.00 Cmentarz parafialny w Siennicy Organizator: Stowarzyszenie Przyjaciół Ziemi Siennickiej
2 XI	Odświeżenie odnowionego pomnika Nieznanego Żołnierza WP poległego we wrześniu 1939 r. 13.00 Cmentarz parafialny w Siennicy Organizator: Urząd Gminy w Siennicy
3 XI	Warsztat – Dostęp do nowych mediów cyfrowych i bezpieczeństwo w sieci 11.00 Klub Senior+ w Siennicy Organizator: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Siennicy
11 XI	IV Siennicki Koncert Pieśni Patriotycznych on-line za pośrednictwem strony na FB SPZS Organizator: Stowarzyszenie Przyjaciół Ziemi Siennickiej
15 XI	Turniej Piłki Siatkowej z okazji Narodowego Święta Niepodległości 14.00 Hala sportowa przy PSP w Siennicy Organizator: Kierownik obiektów sportowych w Siennicy
5 XII	Mikołajkowy Turniej Tenisa Stołowego 9.00 Hala sportowa przy PSP w Siennicy Organizator: Kierownik obiektów sportowych w Siennicy
6 XII	Halowy Turniej Piłki Nożnej „Sami Swoi” 10.00 Hala sportowa przy PSP w Siennicy Organizator: Kierownik obiektów sportowych w Siennicy
6 XII	Koncert chóralny „Ku czci Bogarodzicy” 19.00 Kościół parafialny w Siennicy Organizator: Gminna Biblioteka Publiczna w Siennicy, Parafia Siennica

Szanowni mieszkańcy Gminy Siennica

Mijają kolejne miesiące naszego funkcjonowania w czasie pandemii. Wszyscy mieliśmy obawy, jak będzie wyglądała edukacja w czasie ograniczeń, czy dyrektorzy placówek oświatowych są w stanie spełnić wytyczne Ministerstwa Zdrowia i Głównego Inspektoratu Sanitarnego. Nie było to zadanie łatwe, jednak dzięki wysiłkowi dyrektorów oraz pracowników szkół i przedszkoli, nasze placówki oświatowe pracują wzorowo, z zachowaniem reżimu sanitarnego.

Dostosowując się do nowej rzeczywistości, w celu zapewnienia sprawnej obsługi interesantów, także w Urzędzie Gminy wprowadziliśmy nowe rozwiązania, by były one bezpieczne zarówno dla Państwa, jak i pracowników Urzędu. Jednak nadal proszę, o ile jest to możliwe, o załatwianie spraw drogą telefoniczną, mailową lub korzystając ze skrzynki ePUAP.

Rok 2020 jest rokiem wspaniałych jubileuszy, których organizację obchodów uniemożliwia epidemia. W maju, wmurow-

waniem kamienia węgielnego pod nowo powstający budynek Gminnej Biblioteki Publicznej, Gminnego Ośrodka Kultury i Urzędu Gminy w Siennicy, symbolicznie świętowaliśmy 30-lecie samorządu; w sierpniu – równie symbolicznie – obchodziliśmy rocznicę 100-lecia Bitwy Warszawskiej składając kwiaty przed głazem upamiętniającym Antoniego Królikowskiego; w październiku zaś, wydarzeniem „Nasi bohaterzy 1920 roku”, ponownie przywołaliśmy pamięć o poległych w wojnie polsko-bolszewickiej (obszerne podsumowanie obchodów w następnym numerze). Ze względu na ograniczenia wynikające ze stanu epidemii uroczystości związane z 800. rocznicą najstarszej pisemnej wzmianki o Siennicy zostaną przeniesione na przyszły rok.

We wrześniu Gmina Siennica była gospodarzem XL Konwentu Wójtów i Burmistrzów Powiatu Mińskiego. Jednym z tematów tego spotkania był problem nurtujący wszystkie samorządy: gospodarka odpadami. Z końcem roku przestaje obowiązy-

wać umowa na wywóz i zagospodarowanie odpadów z terenu naszej gminy. Obecnie trwa przygotowanie przetargu na 2021 rok. Chciałbym, by przy zachowaniu wymogów ustawowych, cena za odbiór odpadów nie wzrosła. Musimy jednak pamiętać, że w dużej mierze zależy to również od wszystkich mieszkańców gminy, od tego jaka będzie ilość odbieranych odpadów oraz czy uczciwie deklarujemy ilość osób zamieszkujących posesję. Dlatego po raz kolejny apeluję do Państwa o podawanie rzetelnych informacji w deklaracjach, o prawidłową segregację, przemyślane zakupy oraz o kompostowanie odpadów biodegradowalnych.

Wszystkim Państwu życzę dużo zdrowia i miłej lektury.

Wójt Gminy Siennica

Stanisław Duszczyk

Z każdym kolejnym numerem Sienniczki przekonujemy się, że tytuł jej pierwszego wydania był „proroczy” – O Nas dla Nas.

Dają nam Państwo coraz liczniejsze dowody na to, że istnieje w naszej gminnej społeczności potrzeba realizowania się jako pisarze, czytelnicy, komentatorzy, ilustratorzy itd. Bezcenną wartością naszego kwartalnika jest możliwość rozpowszechniania znakomych tekstów bogatych w istotne

informacje, osobliwe wieści, fascynujące ciekawostki, odkrycia, sukcesy, zapowiedzi...

To tu coraz więcej dowiadujemy się o naszej historii, o sobie nawzajem dziś i o pięknych planach na przyszłość.

Zaproszenie do współpracy przy tworzeniu nowych numerów jest zawsze aktualne. Pragniemy, by nasze pismo realizowa-

ło misję nie tylko informacyjną, ale także integrującą. I tu mała sugestia – czekamy na więcej wieści z poszczególnych sołectw naszej gminy.

Sienniczka jest o Nas i dla Nas – najnowszy numer także o tym świadczy. Zapraszamy do lektury!

Wydawca:

Gminna Biblioteka Publiczna w Siennicy
ul. Latowicka 9
05-332 Siennica
tel./fax 25 757 22 76
e-mail: gbpsiennica@poczta.fm

Zespół Redakcyjny w składzie:

Monika Pszkit, Elżbieta Jurkowska

Projekt graficzny/ Skład:

Marcin Ławrysz

Druk: Foldruk Media

Nakład: 700 egzemplarzy

Na okładce: zdj. archiwalne GBP

Czasopismo dostępne w wersji elektronicznej na:

www.bibliotekasiennica.pl

www.ugsiennica.pl

Urząd Gminy w Siennicy

ul. Kołbielska 1, 05-332 Siennica

tel. 25 757 20 20, fax 25 757 20 95

e-mail: gmina@ugsiennica.pl

Autorem tekstów działu „Sprawny urząd” jest Urząd Gminy w Siennicy

Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów i zmian w nadsyłanych tekstach.

Konwent w Siennicy

Wśród, 9 września Gmina Siennica była gospodarzem XL Konwentu wójtów i burmistrzów Powiatu Mińskiego. Poza włodarzami miast i gmin w spotkaniu uczestniczyli zaproszeni goście: Pan Ka-

– Dyrektor Liceum Ogólnokształcącego im. Polskiej Macierzy Szkolnej w Mińsku Mazowieckim, Pan Piotr Rawski – Prezes Lokalnej Grupy Działania Ziemi Mińskiej, Pan Tadeusz Gnoiński Kustosz Siennickie-

gardlową, gdyż gminy i powiaty nie mają już z czego dokładać do zadań związanych z oświatą, a podwyżki z lat 2018 i 2019 znacząco i negatywnie wpłynęły na sytuację finansową samorządów i ograniczyły ich

mil Wichrowski reprezentujący Posłankę na Sejm Panią Teresę Wargocką, Pani Janina Ewa Orzełowska – Członek Zarządu Województwa Mazowieckiego, Pan Mirosław Krusiewicz – Przewodniczący Rady Powiatu Mińskiego, Pan Witold Kikolski

go Muzeum Szkolnego przy Zespole Szkół im. H. i K. Gnoińskich w Siennicy oraz Pan Zenon Jurkowski – Przewodniczący Rady Gminy w Siennicy.

Uroczystość rozpoczęto od wręczenia wykonanych z okazji 100. Rocznicy Bitwy Warszawskiej pamiątkowych medali, które otrzymały: Liceum Ogólnokształcące im. Polskiej Macierzy Szkolnej w Mińsku Mazowieckim oraz Siennickie Muzeum Szkolne przy Zespole Szkół im. H. i K. Gnoińskich w Siennicy. Pamiątkowy medal przyznano także Panu Zbigniewowi Nowosielskiemu Prezesowi Biura Rekonstrukcyjno – Technologicznego Zabytkowej Inżynierii Pojazdowej w Ptakach.

W trakcie spotkania omówiono planowany podział Województwa Mazowieckiego, bieżąca sytuację epidemiczną w Powiecie Mińskim, oraz problemy samorządów dotyczące finansowania oświaty i gospodarki odpadami.

Uczestnicy spotkania podkreślali, że subwencja oświatowa naliczana dla jednostek samorządu terytorialnego, nie odpowiada rzeczywistym kosztom prowadzenia szkół i przedszkoli. Finansowanie oświaty zaczyna być dla samorządowców sprawą

możliwości rozwojowe. Włodarze podkreślali, że w kasach samorządów brakuje pieniędzy na kolejne podwyżki dla nauczycieli i trzeba ciąć inne wydatki, żeby sfinansować pensje pracowników oświaty. Podwyżki są potrzebne, ale skąd wziąć na nie pieniądze? Rozmówcy podkreślali, że konieczne jest ustalenie zasad przyznawania subwencji w taki sposób, by pokrywała ona rzeczywiste koszty prowadzenia szkół przez samorządy.

Wójt Gminy Siennica zaznaczył, że tematyka gospodarowania odpadami jest dziś jedną z najważniejszych, z jakimi muszą borykać się samorządy. Zmiana przepisów spowodowała kolejne kosztowne obowiązki dla gospodarujących odpadami, co z kolei zmusiło gminy do podnoszenia opłat dla mieszkańców. Na wzrost cen decydująco wpływa stale rosnąca ilość produkowanych odpadów, szczególnie tzw. bioodpadów tj. trawy, liści, jabłek itp. które mieszkańcy powinni utylizować w przydomowych kompostach. Uczestnicy spotkania wymieniali się pomysłami jak rozwiązać problem wciąż wzrastających kosztów zagospodarowania odpadów? Odpady i ich właściwe zagospodarowanie to obecnie jedno z największych wyzwań, z jakimi zmagają się gminy.

– Wicestarosta Miński, Pani Dorota Ziuzia – Lipiec – Dyrektor Powiatowej Stacji Sanitarno – Epidemiologicznej w Mińsku Mazowieckim, Pani Anna Laskowska – Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w Mińsku Mazowieckim, Pani Joanna Papińska

Pod białą-czerwoną

Gmina Siennica dołączyła do Projektu Pod białą-czerwoną, który zakłada sfinansowanie przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zakupu masztów i flag w każdej z gmin w Polsce, której mieszkańcy dołączą do projektu. Celem projektu jest godne upamiętnienie zwycięstwa wojsk Rzeczypospolitej nad armią bolszewicką w Bitwie Warszawskiej 1920 roku. Umieszczenie flagi na maszcie

w wyjątkowym miejscu to dowód na to, jak ważne są symbole narodowe w życiu Polaków. Te, za które życie w walce o wolność Ojczyzny poświęcali nasi przodkowie.

Inicjatywa zakupu masztu i flagi zależy od Was drodzy mieszkańcy. Zachęcamy do głosowania – potrzebujemy tylko 100 głosów.

Głos poparcia należy oddać na stronie

<https://bialoczerwona.www.gov.pl/> a w polu „miejscowość” należy wybrać: SIENNICA.

Dzięki temu projektowi chcemy także budować wspólnotę i wzmacniać ideę zaangażowanego społeczeństwa obywatelskiego. Niech biała-czerwona dumnie, przez cały rok, powiewa w sercach naszych małych Ojczyzn!

Projekt: zdalne nauczanie

Gmina Siennica w partnerstwie z Samorządem Województwa Mazowieckiego realizuje projekt pn. Mazowiecki program przygotowania szkół, nauczycieli i uczniów do nauczania zdalnego w ramach X Osi priorytetowej Edukacja dla rozwoju regionu, Działania 10.1 Kształcenie i rozwój dzieci i młodzieży, Poddziałania 10.1.1 Edukacja ogólna, którego celem jest podniesienie jakości

nauczania w min. 200 szkołach z terenu Województwa Mazowieckiego poprzez zakup sprzętu i oprogramowania oraz przeprowadzenie szkoleń mających na celu przygotowanie szkół, nauczycieli i uczniów do nauki zdalnej. W ramach projektu Publiczna Szkoła Podstawowa im. Zawiszy Czarnego w Żakowie otrzymała pakiet sprzętu w postaci: zestawów komputerowych, laptopów, tabletów,

drukarek, urządzenia wielofunkcyjnego, projektora multimedialnego, monitora interaktywnego oraz pakiet oprogramowań wspierających naukę zdalną. Ponadto wsparciem szkoleniowym w zakresie nauczania zdalnego objęci zostaną nauczyciele i uczniowie. Wartość projektu wynosi 34 999 800,00 zł, natomiast dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej: 27 999 840,00 zł.

Beneficjent: Samorząd Województwa Mazowieckiego oraz Partner: (nazwa Partnera) realizują projekt dofinansowany z Funduszy Europejskich „Mazowiecki program przygotowania szkół, nauczycieli i uczniów do nauczania zdalnego”

Celem projektu jest podniesienie jakości nauczania w min. 200 szkołach z terenu Województwa Mazowieckiego poprzez zakup sprzętu i oprogramowania oraz przeprowadzenie szkoleń mających na celu przygotowanie szkół, nauczycieli i uczniów do nauki zdalnej.

Dofinansowanie projektu z UE: 27 999 840,00 PLN

Wartość projektu (ogółem): 34 999 800,00 PLN

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Rolnicy, czas się spisać!

Od 1 września trwać będzie największe i najważniejsze badanie polskiego rolnictwa, czyli Powszechny Spis Rolny. Na Mazowszu obowiązkowi spisowemu podlega ponad 250 tys. gospodarstw rolnych.

Powszechny Spis Rolny odbywa się co 10 lat i jest obowiązkowy dla wszystkich użytkowników gospodarstw rolnych. Badanie potrwa 3 miesiące i zakończy się 30 listopada.

Najwygodniej spisać się przez Internet

Każdy użytkownik gospodarstwa rolnego w Polsce otrzymał list Prezesa GUS informujący o badaniu. Znajduje się w nim również nr gospodarstwa rolnego, niezbędny do zalogowania w aplikacji spisowej dostępnej od pierwszego dnia spisu na stronie <https://spisrolny.gov.pl/>. Każdy rolnik ma obowiązek samodzielnie spisać się przez Internet. Jest to w pełni wygodna i bezpieczna metoda.

Jeśli ktoś nie ma komputera lub telefonu z dostępem do Internetu, powinien się udać do Gminnego Punktu Spisowego zorganizowanego przez urząd gminy lub miasta.

Uzupełniająca metoda to spis przez telefon. Również bezpieczna, bo wykluczająca bezpośredni kontakt z osobami z zewnątrz. Dzwoniąc na infolinię spisową pod numer 22 279 99 99 możemy spisać się przez telefon lub ustalić termin rozmowy z rachmistrzem. Osoby, które nie skorzystają z możliwości samodzielnego spisu przez Internet i nie umówią się na wywiad telefoniczny poprzez infolinię, mogą spodziewać się telefonu z Urzędu Statystycznego.

Dlaczego trzeba i WARTO się spisać?

Z punktu widzenia każdego rolnika warto sobie uświadomić, że Powszechny Spis Rolny – jako badanie obejmujące wszystkie gospodarstwa rolne w kraju – jest jedynym źródłem informacji pozwalającym na ocenę stanu polskiego rolnictwa oraz zmian, jakie zaszły na przestrzeni ostatnich 10 lat w strukturze i działalności gospodarstw rolnych. Na podstawie danych spisowych podejmowane są najważniejsze decyzje gospodarcze i społeczne na kolejne lata zarówno na poziomie krajowym jak i regionalnym. Tym samym poprzez udział w spisie rolnicy pośrednio zyskują realny wpływ na zmiany zachodzące w najbliższym otoczeniu.

Spis rolny to NIE kontrola majątku rolników

Formularz spisowy jest podzielony na 11 działów. Chociaż wydaje się, że to dużo, należy pamiętać, że nie wszystkie pytania, czy nawet całe działy będą dotyczyć każdego gospodarstwa rolnego. Statystycy zapytają m.in. o położenie i powierzchnię gospodarstwa, rodzaj

użytkowanych gruntów, upraw, zużycie nawozów, czy posiadane zwierzęta gospodarskie.

Rolnicy absolutnie nie mają powodów do obaw – nikt nie zapyta o ich majątek. Formularz spisowy zawiera pytania o składowe elementy gospodarstwa rolnego, ale wyłącznie w ujęciu procentowym i bez wskazywania wartości.

W spisie nie ma też pytań o zarobki rolników czy wartość przychodów. Zbierane są tylko informacje o wkładzie pracy w gospodarstwo rolne przy prowadzeniu produkcji rolniczej oraz o fakcie prowadzenia w gospodarstwie działalności pozarolniczej. W tym ostatnim przypadku należy podać wyłącznie, jaki procentowy udział stanowią dochody z prowadzonej działalności rolniczej, działalności pozarolniczej, pracy najemnej i źródeł niezarobkowych, takich jak emerytury i renty.

Z kolei w przypadku sprzedawanych przez gospodarstwa rolne produktów w formularzu znajduje się pytanie, czy gospodarstwo rolne w ogóle prowadzi sprzedaż produktów rolnych, a możliwa odpowiedź to „tak” lub „nie”.

W miastach Mazowsza też mieszkają rolnicy

Województwo mazowieckie jest pod względem liczby gospodarstw rolnych liderem w skali kraju – spis rolny obejmie tu ponad 250 tys. użytkowników gospodarstw rolnych. Wbrew pozorom, znaczna ich część mieszka w miastach.

Jeśli wzięlibyśmy pod uwagę wyłącznie liczbę użytkowników gospodarstw rolnych, to okazałoby się, że głównym ośrodkiem mazowieckiego rolnictwa jest ... Warszawa. W stolicy mieszka prawie 9 tys. użytkowników gospodarstw rolnych – oznacza to, że co 28 rolnik z Mazowsza, mieszka w Warszawie. Przypadek stolicy nie jest jedyny. Biorąc pod uwagę liczbę użytkowników gospodarstw rolnych we wszystkich gminach województwa mazowieckiego (z wyłączeniem Warszawy), to na dwóch pierwszych miejscach plasują się: m. Radom (3 tys. użytkowników gospodarstw rolnych) i m. Siedlce (2 tys.). Dopiero na następnych miejscach znalazły się gminy o charakterze rolniczym: Warka, Iłża i Zbuczyn.

Co wiemy o mazowieckim rolnictwie z poprzedniego spisu?

Spisy rolne odbywają się co 10 lat. Dzięki nim możemy śledzić ewolucję mazowieckiego rolnictwa i poznać dokładnie jego specyfikę. Znając wyniki poprzedniego spisu i porównując je z informacjami zebranymi w tym roku dowiemy się, czy trwały jest trend zmniejszania się liczby gospodarstw rolnych, przy jednoczesnym

wzroście ich średniej powierzchni. Będziemy mogli sprawdzić też, czy utrzymuje się wzrost liczby osób kierujących gospodarstwem rolnym posiadających wyższe wykształcenie rolnicze.

Według wyników Powszechnego Spisu Rolnego 2010 liczba gospodarstw rolnych wynosiła na Mazowszu 277,5 tys. i stanowiła 12,2% ogólnej liczby gospodarstw w kraju. Najwięcej gospodarstw rolnych odnotowano w powiatach: radomskim, grójeckim, siedleckim i garwolińskim. W porównaniu z wynikami spisu z 2002 r. liczba gospodarstw zmniejszyła się o 92 tys. (blisko o 25%). Największy spadek odnotowano w grupie obszarowej do 1 ha użytków rolnych włącznie, wzrosła natomiast liczba gospodarstw największych, o powierzchni 50 ha. Średnia powierzchnia użytków rolnych przypadająca na 1 gospodarstwo w 2010 r. wyniosła 7,27 ha i w porównaniu z 2002 r. wzrosła o 1,18 ha.

Wg danych spisowych z 2010 r. wzrosła wtedy znacząco liczba osób kierujących z wyższym wykształceniem rolniczym, chociaż ich udział w ogólnej liczbie kierujących pozostawał jednak niewielki i wynosił 2,2% (w 2002 r. – 1,1%).

Mam pytanie o spis. Gdzie się zwrócić?

Odpowiedź na wszystkie pytania dotyczące spisu rolnego uzyskamy dzwoniąc na infolinię spisową pod numer 22 279 99 99. Od konsultanta dowiemy się, jakie są pytania spisowe i co zrobić, jeśli nie możemy poradzić sobie z samodzielnym wypełnieniem formularza przez Internet.

PODSTAWOWE INFORMACJE O POWSZECHNYM SPISIE ROLNYM 2020

Termin trwania: 1 września – 30 listopada 2020 r., dane zbierane wg stanu na 1 czerwca 2020 r.

Obowiązkową metodą spisową jest samospis internetowy. Jeśli ktoś nie posiada odpowiednie-

go sprzętu lub Internetu, powinien skorzystać z Gminnego Punktu Spisowego we właściwym urzędzie miasta lub gminy.

Metoda uzupełniająca – spis przez telefon
Infolinia spisowa: 22 279 99 99

Więcej informacji o Powszechnym Spisie Rolnym 2020:
<https://spisrolny.gov.pl/>

OGŁOSZENIE

Wójta Gminy Siennica

o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w miejscowości Żaków, gmina Siennica (dla działek o numerach ewidencyjnych 220, 222/1, 222/2, 224, 226)

Na podstawie art. 17 pkt 9 i 11 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zmianami) oraz uchwały Nr XVII.0007.145.2020 Rady Gminy w Siennicy z dnia 6 lutego 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w miejscowości Żaków, gmina Siennica – zawiadamiam o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w miejscowości Żaków, gmina Siennica (dla działek o numerach ewidencyjnych 220, 222/1, 222/2, 224, 226) w dniach od 13 października 2020 r. do 3 listopada 2020 r. w siedzibie Urzędu Gminy w Siennicy w godzinach pracy urzędu. Wyżej wymieniony projekt planu będzie dostępny do wglądu na stronie www.ugsiennica.bip.org.pl

Zgodnie z art. 18 ust. 1 przywołanej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, każdy, kto kwestionuje ustalenia przyjęte w projekcie planu miejscowego, może wnieść uwagi.

Uwagi do projektu planu, zgodnie z art. 18 ust. 2 tej ustawy należy wnieść na piśmie na adres: Urząd Gminy Siennica, ul. Kobielska 1, 05-332 Siennica, lub na adres e-mail: gmina@ugsiennica.pl z podaniem imienia i nazwiska lub nazwy jednostki organizacyjnej i adresu, oznaczenia nieruchomości której uwaga dotyczy, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 18 listopada 2020 r.

Dyskusja publiczna nad przyjętymi w ww. projekcie planu rozwiązaniami odbędzie się w dniu 27 października 2020 r. w sali konferencyjnej Urzędu Gminy w Siennicy o godz. 12.00.

Ponadto informuję, że zgodnie z art. 48 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zmianami), po uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Mińsku Mazowieckim, odstąpiono od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania środowisko dla projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w miejscowości Żaków, gmina Siennica (dla działek o numerach ewidencyjnych 220, 222/1, 222/2, 224, 226). W siedzibie Urzędu Gminy w Siennicy zainteresowani mogą zapoznać się następującymi dokumentami: uzgodnienia z właściwymi organami odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu ww. zmiany planu miejscowego.

Organem właściwym do rozpatrzenia uwag jest Wójt Gminy Siennica.

Uwagi nie dotyczące problematyki zakresu planu oraz uwagi złożone po upływie wyżej podanego terminu pozostaną bez rozpatrzenia.

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych znajduje się w Urzędzie Gminy w Siennicy. Dane osobowe zawarte we wniosku będą przetwarzane dla potrzeb procedury sporządzania projektu planu.

Wójt
Stanisław Duszczyk

Cenny zabytek Mazowsza

W dniu 28 września w Kościele pw. Przemienienia Pańskiego w Garwolinie Wójt Stanisław Duszczyk, z rąk Pani Marszałek Janiny Ewy Orzełowskiej, otrzymał Certyfikat „Cenny Zabytek Mazowsza”. Związane jest to z otrzymaniem dotacji w wysokości 50 000 zł z budżetu Samorządu Województwa Mazowieckiego na remont więźby dachowej i pokrycia dachowego zabytkowego budynku w którym funkcjonuje Klub Senior+ w Siennicy.

Bon z Funduszu Inwestycji Samorządowych

Środki z rządowego programu w wysokości 1 232 779 zł zostały już przebrane na konto Gminy Siennica. Stanowią one

będą wkład własny w kluczowe inwestycje, takie jak: modernizacja oczyszczalni ścieków, rozbudowa wodociągu, budowa

boiska sportowego w Żakowie i Starogrodzie oraz inne przedsięwzięcia planowane na lata 2020-2023.

Publiczna Szkoła Podstawowa im. Henryka Sienkiewicza w Siennicy

1 września rozpoczęliśmy nowy rok szkolny. Od godziny 9.00 odświętnie ubrani uczniowie spotykali się z wychowawcami w swoich salach lekcyjnych. Nauczyciele zapoznali dzieci z nowymi zasadami obowiązującymi w szkole. Długa przerwa spowodowała, że wszyscy bardzo stęsknieni

przy ulicy Latowickiej i ulicy Mińskiej.

W tym roku poszerzyliśmy ofertę zajęć pozalekcyjnych. Do wyboru są zajęcia plastyczne, muzyczne, kulinarne, krawieckie, sportowe, teatralne, literacko-gramatyczne, „Przyjaciele Zippiego” (zajęcia dla

kształtowanie postaw społecznych, rozbudzanie w dzieciach wiary w siebie oraz swoje możliwości, wychowanie w empatii, wyrozumiałości, szacunku i wrażliwości.

Nowy rok szkolny rozpoczęliśmy z nowym placem zabaw. Za budynkiem szkoły poja-

wróciliśmy do szkoły z nową energią i chęcią zdobywania wiedzy.

W bieżącym roku szkolnym w naszej szkole będzie uczyło się 413 uczniów w klasach I-VIII i 106 w oddziałach przedszkolnych. Zajęcia odbywają się w dwóch budynkach:

najmłodszych kształtujące umiejętności psychospołeczne), a także chór, rękodzieło oraz warsztaty edukacji medialnej „Wirtualny świat”. Przystąpiliśmy również do międzynarodowego projektu „Emocja” wspierającego rozwój emocjonalny oraz społeczny dzieci i młodzieży. Ma on na celu

wyły się nowe zabawki, które bardzo przypadły do gustu naszym uczniom. Zakup huśtawek, drabinek i domków został sfinansowany z pieniędzy zebranych podczas tegorocznego balu karnawałowego. W tym miejscu chcielibyśmy jeszcze raz podziękować wszystkim nauczycielom, pracow-

nikom szkoły, rodzicom oraz uczniom, którzy zaangażowali się w przygotowanie balu. Podziękowania należą się również sołtysom i mieszkańcom sołectw Siennica I i Siennica II, którzy postanowili wesprzeć naszą inwestycję.

Wrzesień rozpoczęliśmy od „Narodowego Czytania”. Jest to akcja promująca znajomość literatury polskiej organizowana w naszym kraju od 2012 r. W szkołach, przedszkolach, szpitalach, bibliotekach oraz innych instytucjach co roku czytane są fragmenty wybranych dzieł. W tym roku wybrano „Balladynę” Juliusza Słowackiego – wybitne dzieło polskiego romantyzmu. To opowieść o losach dwóch siostr Balladyny i Aliny. W poniedziałek, 7 września, na trzeciej godzinie lekcyjnej, nauczyciele oraz uczniowie czytali fragmenty „Balla-

dyny”. Dla młodszych uczniów (klas I-III i oddziałów przedszkolnych) nauczyciele przygotowali utwór Juliusza Słowackiego „O Janku, co psom szył buty”. Słuchając utworu literackiego, dzieci wykazały się dużym zainteresowaniem i skupieniem. Nie-

znane uczniom słowa z dawnej polszczyzny tłumaczono na bieżąco, w trakcie czytania.

Cieszymy się, że mogliśmy być częścią tej wspaniałej akcji.

Publiczna Szkoła Podstawowa im. Kornela Makuszyńskiego w Starogrodzie

Projekt w szkole

Nasza szkoła wystąpiła z wnioskiem do Fundacji PZU o dofinansowanie projektu „Integracja – drogą do sukcesu dzieci niepełnosprawnych” i otrzymała środki pieniężne na jego realizację.

W ramach projektu uczniowie będą mieli możliwość skorzystać z zajęć z:

- surdopedagogiem,
- logopedą,
- terapeutą Integracji Sensorycznej,

- rehabilitacji,
- terapii reki,
- hipoterapii, dogoterapii,
- alpakoterapii.

Realizacja projektu przewidziana jest na rok szkolny 2020/2021.

Celem projektu jest organizacja zajęć terapeutycznych pozytywnie wpływających na rozwój psychoruchowy dzieci niepełnosprawnych, niwelowanie deficytów oraz podniesienie ich ogólnej sprawności.

Remonty

W przerwie spowodowanej epidemią oraz w trakcie wakacji, w naszej szkole odbywały się remonty. W sali do zajęć rewalidacyjnych została wymieniona podłoga, wyremontowano kompleks kuchenny oraz salę matematyczno-geograficzną. Ponadto wyposażono cztery sale lekcyjne w sprzęt multimedialny.

Dzwonkowscy

Wkruchcie kościoła parafialnego w Siennicy znajduje się marmurowa tablica – epitafium, poświęcona małżonkom Ludwice i Stanisławowi Dzwonkowskim. Kim byli ci zacni mieszkańcy naszej parafii i ich potomkowie?

Stanisław Dzwonkowski, herbu Przeginia ur. się w Laskowcu w 1779 r. (ochrzczony 13 maja). Był synem Benedykta Jana, właściciela Laskowca i Przytułu pod Ostrołęką oraz Marianny Skrodzkiej. Kształcił się w szkołach pijarskich w Łomży, a następnie w Halle. Przez krótki czas był nawet w zgromadzeniu księży pijarów, skąd jednak wystąpił. W Księstwie Warszawskim od 1808 r. zajmował się administracją prac fortyfikacyjnych Twierdzy Modlin. Otrzymał za to pochwałę od cesarza Napoleona i order św. Stanisława. W 1810 r. był Komisarzem Twierdzy Modlin (co ciekawe w 1863 r. do więzienia w tej twierdzy trafił jego wnuk, również Stanisław, uczestnik Powstania Styczniowego). Następnie piastował funkcję dyrektora departamentu w Ministerstwie Oświaty w stopniu referendarza stanu, a następnie był podprefektem powiatu siennickiego. Przyjaźnił się między innymi ze Szwejkowskim, rektorem Uniwersytetu Warszawskiego, Brodzińskim, czy Surowieckim.

18 marca 1810 r. w kościele św. Stanisława na warszawskiej Woli wziął ślub z Ludwiką z Czarnków. Była ona najstarszą z córek Mateusza Czarnka, szambelana króla Stanisława Augusta Poniatowskiego i tłumacza oraz Maryanny Tłubickiej, córki komendanta Warszawy, a urodziła się 21 stycznia 1781 r. Była autorką ciekawego, obszernego pamiętnika rozpoczynającego się w styczniu 1781 r. oraz dziennika z lat 1806 – 1813, które niestety spłonęły w czasie Powstania Warszawskiego. Od 1822 r. Stanisław Dzwonkowski był właścicielem dóbr Nowy Dwór (Nowodwór), które zakupił od Piotra Kamierowskiego. Była tutaj wówczas jedna z najstarszych w kraju cukrowni. Majątek ten był w latach 1840 – 44 jedną z kwater rewolucyjnego Związku Narodu

Polskiego, w którego działalność zaangażowany był młodszy syn Dzwonkowskich, Władysław. W 1847 r. Nowodwór został sprzedany Romanowi Antoszewskiemu, a Dzwonkowscy przenieśli się do Siennicy.

Pojawia się pewna rozbieżność między danymi, podanymi na tablicy epitafijnej, a treścią aktów zgonu naszych bohaterów. Ludwika z Czarnków Dzwonkowska zmarła bowiem 5 lutego 1852 r. w Siennicy w wieku 68 lat.

Ś.p. Ludwika, była jedną z tych kobiet, które zachowały całą prawość i prostotę obyczajów a nawet ubiór cnotliwych Matron,

Epitafium Ludwiki i Stanisława DZWONKOWSKICH w kruchcie kościoła poreformackiego w Siennicy

jakie nam przedstawiają dawne nasze Nie-wiasty; kto jednak znał Ją z bliska, ten mógł ocenić skarby rozumu i serca szlachetnej duszy odbijające się w każdym Jej czynie.

Stanisław Dzwonkowski zmarł zaś w Siennicy 12 lutego 1860 r. w wieku 81 lat. Oboje pochowani zostali na cmentarzu przyklasztornym.

Małżonkowie mieli dwóch synów i cztery córki. Adam Stefan Aleksander ur. się 27 grudnia 1815 r. w Siennicy. Jako piętnastolatek wstąpił do 2. pułku ułanów, z którym uczestniczył w bitwach pod Grochowem i Ostrołęką w czasie Powstania Listopadowego. Następnie przez Królewiec, Gdańsk

i Kopenhagę dotarł do Norwegii, gdzie w 1835 r. zawarł spółkę z Guldbergiem i założył księgarnię i drukarnię oraz wydawał pierwszy w Norwegii ilustrowany tygodnik i inne czasopisma. Drukował również podręczniki szkolne i inne książki. W 1857 r. rozpoczął działalność wydawniczą w Warszawie. Zasłynął wydawaniem albumów miast, królów, prymasów i hetmanów, życiorysów z portretami w stalorytach lub z litografiami oraz kalendarzy. Zmarł w Warszawie w 1885 r.

Młodszy syn, Władysław ur. się prawdopodobnie w Siennicy w 1818 r. Dzierżawił majątek ojca w Nowodworze, był cukrownikiem. Zaangażował się w przygotowanie powstania w 1844 r., był spiskowcem i towiańczykiem. Zmarł w Stanisławowie w 1880 r.

Aleksandra Józefa Maryanna ur. się 28 marca 1811 r. w Siennicy. Od 29 czerwca 1839 r. była żoną Erazma Dłużewskiego, właściciela Dłużewa, z którym miała sześciu synów i córkę. Zmarła 31 października 1853 r. w Dłużewie, a pochowana została na cmentarzu przyklasztornym w Siennicy.

Była to jedna z tych dusz wybranych, świecących w ciszy domowej wzorem dobroci, miłości, poświęcenia. Córka, Małżonka, Matka, Siostra, Obywatelka i Pani, łącząc słodycz z siłą charakteru, rozsądek z wdziękiem w obejściu, umiała w każdej z tych sfer zarówno odpowiedzieć obowiązkom, zarówno stać się ukochaną. To też jej skon przedwczesny nie tylko w domu i w Rodzinie, ale w sąsiedztwie i w całym Okręgu uczynił niczem nie wynagrodzoną próżnię.

Anna Maryanna Sabina ur. się 10 lutego 1814 r. w Siennicy. Koleta Pelagia Gabriela ur. się 6 marca 1820 r. w Warszawie, od 1849 była żoną Franciszka Schurra, dyrektora fabryki cukru. Stefania zaś była jedną z entuzjastek i przyjaciółką Narcyzy Żmi-

chowskiej. Zmarła ona 19 sierpnia 1865 r. w Siennicy w wieku 52 lat, jako panna.

Na tablicy wspomniani są również wnukowie małżonków. Jednym z nich był, Stanisław, wymieniony wyżej syn Adama, księgarza i wydawcy oraz Teresy hr. de Serre, córki francuskiego konsula w Christianii (Oslo). Ur. się on 7 marca 1845 r. w Nowodworze, dzieciństwo spędził w Norwegii, szkołę średnią kończył zaś na przedmieściach Paryża, a studiował na Wydziale Przyrodniczym w warszawskiej Szkole Głównej, którą ukończył w 1866 r. Brał udział w Powstaniu Styczniowym na Podlasiu. Był cukrownikiem, dyrektorem kilku zakładów cukrowniczych. Zmarł 19 marca 1890 r. w Opolu Lubelskim. Także dwaj synowie, wydanej za Erazma Dłużewskiego Józefy, najstarszej córki Dzwonkowskich, zaangażowali się w działalność patriotyczną, biorąc udział w Powstaniu Styczniowym. Jan

Nagrobek Ludwiki z Czarnków Dzwonkowskiej na cmentarzu parafialnym w Siennicy.

Nepomucen Stanisław zmarł 22 września 1863 r. w Krakowie na skutek odniesionych ran, Ludwik Roman Kazimierz w wyniku represji stracił zaś zdrowie i zmarł 10 sierpnia 1872 r., a pochowany został na cmentarzu przyklasztornym w Siennicy. Synem Ludwika i Ludwiki Bronisławy Carrossi, a prawnukiem Ludwika i Stanisława Dzwonkowskich był natomiast znany sienniczanom Stanisław Benedykt Dłużewski, patriota, działacz gospodarczy i społeczny.

Waldemar Piekarski

Teatr, kino, zabawa....

Zycie kulturalne w Siennicy było odbudowywane zaraz po wojnie. Przy Ochotniczej Straży Pożarnej w Siennicy zorganizowano sekcję teatralną, która już w 1948 r., w celu pozyskiwania funduszy na budowę nowej strażnicy, wykonała przedstawienia: Strażackie zrękowiny, Jak Kowalicha diabła wykiwała, Damy i Huzary. W spektaklach brali udział m.in.: Łobodowski Tadeusz, Witek Jan, Zwoliński Wacław, Szubert Jan i Dąbrowski Tadeusz.

Po wybudowaniu nowej strażnicy w Starej Siennicy (obecnie ul. Strażacka 2), po 1960 r. rozpoczęło działalność Kino MIMOZA. Kierownikiem został Jerzy Mirosz, operatorem sprzętu zaś Wacław Ejsmont – obaj panowie z Siennicy. Remiza stała się salą widowiskową – na ścianie wymalowano ekran, zakupiono drewniane ławki z oparciem, oddzielono stanowisko operatora od sali kinowej a nad drzwiami wejściowymi do sali widniał szklany podświetlany szyld z nazwą kina. Poprzez zamontowanie specjalnych płyt w oknach, filmy można było oglądać także w dzień. Mieszkańcy Siennicy bardzo chętnie oglądali wyświetlane filmy a także

informacje – przed każdym seansem prezentowano Polską Kronikę Filmową PKF. W kulturze wiejskiej rolę filmu i jego odbiór zaczęto rozpowszechniać poprzez stworzenie kina objazdowego. Wozakiem sprzętu kinowego był Czesław Wilk z Siennicy, który w różne dni przed wieczorem podjeżdżał wyszczelną słomą furmanką na szprychowych kołach, ciągniętą przez karą kobyłę o im. Baśka. Po załadunku sprzętu udawali się do wiosek gminy Siennica, a czasem nawet poza jej teren. Seanse były wyświetlane w takich sołectwa jak: Siodło w strażnicy, Zglechów w strażnicy, Łękawica w szkole, Kośminy w szkole, Pogorzel w szkole i remizie, Żaków w szkole (pałac) i remizie, Drożdówka w ośrodku wypoczynkowym, Grzebowilk w strażnicy, Wólka Dłużewska w remizie, Starogród w strażnicy i szkole, Krzywica i Wola Starogrodzka. Ceny biletów wynosiły 5zł. Po śmierci Jerzego Mirosza, kierownikiem kina został Wacław Jakubowski z Krzywicy, a pomocnikiem operatora – Bronisław Witek. Ze względu

na małe zaangażowanie nowego kierownika, kino siennickie funkcjonowało tylko do roku 1969 – a szkoda. Pozostała jedynie organizacja strażackich zabaw tanecznych, odpustowych, w soboty i święta, gdzie starsze kobiety, nawet z dziećmi w chustach obsiadywały przyścienne ławki i prowadziły obserwację. Zabawy oczywiście były z wyszynkiem bufetowym. Dla niektórych uczestników tańca problemem były schody prowadzące do bufetu, które niektórzy pamiętają do dzisiejszego dnia. W latach sześćdziesiątych zabawy taneczne odbywały się też w sali urzędu Gromadzkiej Rady Narodowej. Kapele, których słuchano i tańczono przy ich muzyce to: perkusja, akordeon lub harmonia, trąbka lub saksofon.

Występujący: (od lewej) Tadeusz Łobodowski, Jan Witek, Wacław Zwoliński, Jan Szubert, Tadeusz Dąbrowski

Dochody z biletów przeznaczano na budowę nowej strażnicy

Niebawem pojawiły się odbiorniki telewizyjne. Jednym z pierwszych, w okolicach strażnicy, był ten w Sali Urzędu Gromadzkiej Rady Narodowej, umieszczony w specjalnej drewnianej szafie zamykanej na klucz. Kolejny był w Starej Siennicy u państwa K. H. Bienkowskich, prawdopodobnie telewizor Wisła i u państwa B. K. Szopów, prawdopodobnie telewizor Zefir. Wysoką popularność oglądania miał min. serial Bonanza, teatr sensacji Kobra, no i transmisje z etapów Wyścigu Pokoju, gdzie, jeśli zabrakło miejsca w mieszkaniu, oglądało się je zza otwartego okna. Poza tym towarzyskie życie sąsiedzkie odbywało się w izbach wiejskich na warcbach, na kartach grając: w tysiąca, w beta, wojnę i in. Jeżeli tam się „sprzykrzyło”, to wychodzono z domów i siadano na szczere pogaduszki na ławeczkach znajdujących się przy drodze...

Leszek Dąbrowski

Milczący świadkowie przeszłości

Teren dzisiejszego Zespołu Szkół im. Hipolity i Kazimierza Gnoińskich w Siennicy jest miejscem, w którym wciąż ocieramy się o HISTORIĘ. Pewnie nie wszyscy przebywający tam uczniowie zdają sobie sprawę z tego, że codziennie mijają miejsca, które są dziś pamiątkami historycznymi.

Ile lat może liczyć ta wielka i piękna lipa rosnąca przed szkołą? Czy widziała jak budowano klasztor dla ojców Reformatorów? Świadcowała na pewno, gdy organizowano carską szkołę dla nauczycieli

ludowych. Czy widziała początki polskiej szkoły w 1915 roku? Z całą pewnością – pisali przecież o niej seminarzyści w swoich wspomnieniach. Dziś opowiada historię budowy nowego gmachu szkoły i szumi o radości jej ówczesnych użytkowników.

A w szkolnym ogrodzie możemy posłuchać pluskania źródlanej wody! (patrz: zdjęcie z okładki) Płynie ona tu, tak jak przed wiekami. Czy tak samo smakuje? Źródło to pewnie wysłuchało westchnień i niejednej prośby młodych serc, wszak było celem spacerów zakochanych par. Mówiono też, że woda z tego źródła pomaga leczyć wiele chorób. Dzięki niemu powstał staw i później, już w latach 50. XX w. basen. Tak! mieliśmy wtedy w Siennicy basen!

Obok źródła ustawiono duży głaz polny i poświęcono go Antoniemu Królikowskiemu. Kim był i dlaczego upamiętniono Go w ten sposób? Warto wiedzieć więcej, niż tylko to, że był naszym absolwentem, potem nauczycielem i że poległ w obronie Ojczyzny. W sierpniu tego roku odbyła się tu piękna uroczystość związana z rocznicą Bitwy Warszawskiej. Wielkie dzięki dla organizatorów!

Za budynkiem naszego muzeum, w ogrodzie, pod murem, znajdujemy kolejny obelisk. Składa się on ze – stojących obok siebie na wspólnym postumencie – płyty granitowej i kamienia polnego. Na płycie czytamy: Obce rzeczy wiedzieć dobrze jest, swoje obowiązki – cytat z Zygmunta Glogera, a dalej: W 100. LECIE UTWORZENIA

POLSKIEGO TOWARZYSTWA KRAJOZNAWCZEGO 1906-2006. PAMIĘCI POMORDOWANYCH W TYM MIEJSCU ZA MUREM W LATACH 1939-1944 POLSKICH OBYWATELI I PATRIOTÓW. SYMBOLICZNY KAMIEŃ I TABLICE UROCZYŚCIE PRZENIESIONO I POŚWIECONO 08. MAJA 2007 R. Na kamieniu zaś wyryto napis: POLEGŁYM 1939. Otóż trzeba pamiętać,

że po drugiej stronie muru, w latach wojny, niemieccy okupanci urządzili miejsce kaźni. Rozstrzeliwali tam ludzi skazanych przez sąd za nieprzestrzeganie narzuconych Polakom przepisów.

Siennickie pomniki, mówiąc o przeszłości, pomagają budować przyszłość.

Na placu przed szkołą znajdują się kolejne kamienie. Popatrzmy więc na nie i przytoczmy ich treść:

1. TYSIĄC LAT POLSKI STO LAT L.P. 1966 Ten kamień umieszczono na skalniaku (który wyglądał trochę inaczej niż obecnie) z okazji obchodów jubile-

uszu Państwa Polskiego, a jednocześnie także okrągłej rocznicy istnienia szkoły – wówczas Liceum Pedagogicznego. W 1966 r. odbył się Zjazd Absolwentów i wydano najważniejszą z dotychczasowych publikacji o Siennicy i naszej szkole, czyli książkę W służbie wsi i kraju.

2. DĄB POKOLEŃ SIENNICZAN SIENNICA 2000 r. Kamień upamiętnia wyda-

zenie ze Zjazdu Absolwentów owego roku. Posadzono wtedy wspólnymi siłami (nawet ja dorzuciłem swoją łopatę ziemi) drzewko-symbol. Dąb to długowieczna roślina. Miejmy nadzieję, że tak jak nasza lipa, będzie rósł, gdy kolejne pokolenia sienniczan będą przemijały.

3. NIE RZUCIM ZIEMI SKĄD NASZ RÓD... / W 100 ROCZNICĘ ZMAGAŃ Z CARSKIM ZNIEWOLENIEM O WOLNĄ SZKOŁĘ POLSKĄ I JĘZYK OJCZYSTY W SIENNICY, W 1905 ROKU I UROCZYSTOŚCI JUBILEUSZU 140-LECIA SZKOŁY / SPOŁECZNOŚĆ ZESPOŁU SZKÓŁ IM. H. I K. GNOIŃSKICH W SIENNICY WRAZ Z WYCHO-

WANKAMI SIENNICA, 10-11 CZERWCA 2005. Tę płytę odsłonięto także przy okazji Zjazdu Absolwentów, jak to mamy w zwyczaju. O wydarzeniach, które miały miejsce w Siennicy i w naszej szkole w 1905 r. rzeczywiście nie powinniśmy zapominać.

Jak widać, niekoniecznie, by obcować z HISTORIĄ, trzeba wybierać się do Siennickiego Muzeum Szkolnego, do którego, oczywiście jak zawsze, serdecznie zapraszam. Posiadamy w nim przecież leciwe przedmioty: książki, których lata wydania sięgają nawet początków XIX w., narzędzia, którymi posługiwały się nasze prababce i wiele innych pamiątek po przeszłych już pokoleniach. Czasem jednak wystarczy spacer po te-

renie szkoły, by wywołać w nas refleksję o tym co było... A jest to wiedza niezbędna by budować przyszłość.

Tadeusz Gnoiński

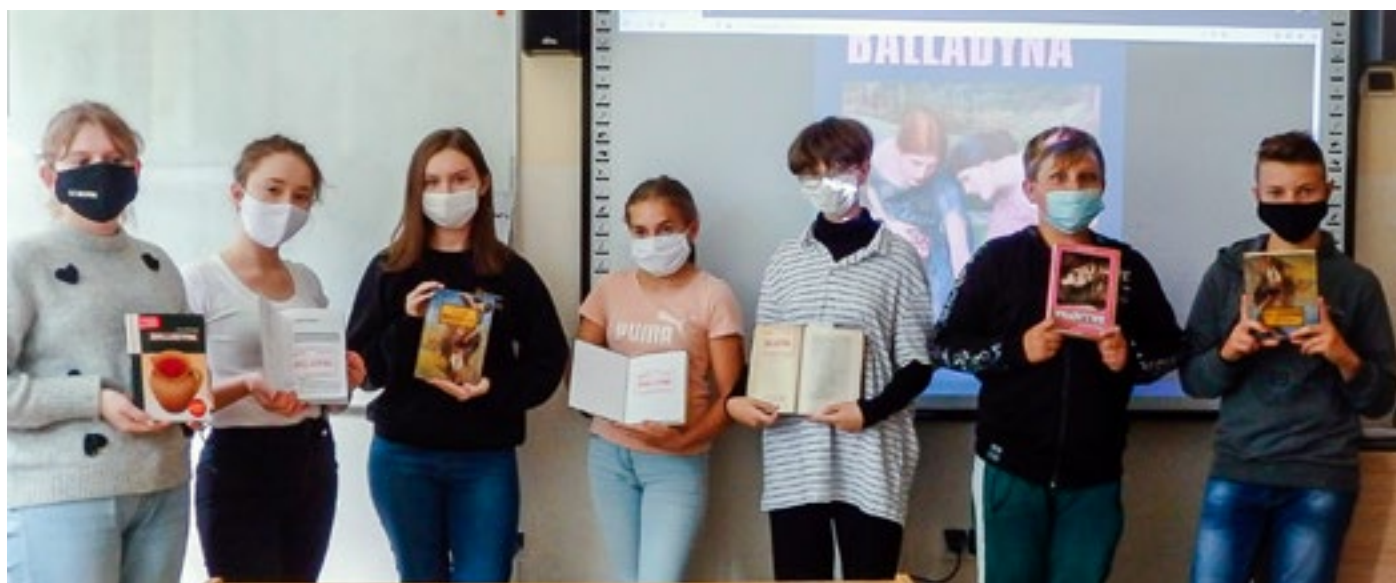
Gminna Biblioteka Publiczna w Siennicy

Narodowe czytanie

To akcja społeczna zapoczątkowana w 2012 r. przez ówczesnego prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Celem tej zaszczytnej inicjatywy jest popularyzowanie czytelnictwa oraz propagowanie polskiej

literatury. Już po raz kolejny – we współpracy z filią Biblioteki – do akcji przyłączyli się uczniowie Publicznej Szkoły Podstawowej w Grzebowilku. Tym razem role czytelników przyjęli ósmoklasiści. Uczniowie zaprezentowali fragment dzieła Juliusza Słowackiego pt. „Balladyna”, wcielając się w role

bohaterów tragedii. Opowieść o dwóch siostrach Alinie i Balladynie bardzo zainteresowała słuchaczy, a wysłuchany fragment na pewno zachęcił do samodzielnej lektury w domu. Na koniec uczniowie dostali drobne upominki, a książki zostały opatrzone okolicznościową pieczęcią.

Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa

Priorytet 1 – Zakup nowości wydawniczych do bibliotek publicznych w 2020 r.

Biblioteka otrzymała dofinansowanie w kwocie 6085,00 zł.

Jest to program Wieloletni pn. Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa na lata 2016-2020 i został ustanowiony Uchwałą nr 180/2015 Rady Ministrów z dnia 6 października 2015 r. Celem Programu jest poprawa stanu czytelnictwa w Polsce poprzez

wzmocnienie roli bibliotek publicznych, szkolnych i pedagogicznych, jako lokalnych ośrodków życia społecznego stanowiących centrum dostępu do kultury i wiedzy. Dzięki zakupom nowości wydawniczych księgozbiór biblioteki jest stale uzupełniany i znacząco wpływa na wzrost wskaźnika czytelnictwa w gminie Siennica.

Na stronie www.bibliotekasiennica.pl w zakładce PROPOZYCJE ZAKUPU można składać dezyderaty* na publikacje książkowe, których nie posiadamy w naszych zbiorach. Zgłoszone dezyderaty są brane

pod uwagę podczas dokonywania zakupu nowych książek.

W zamówieniu proszę podać adres poczty, na który wysłamy informację o terminie zakupu i możliwości wypożyczenia. Jeśli więc mają Państwo propozycje zakupów zbiorów bibliotecznych, to jak najbardziej prosimy kierować je na adres mailowy naszej Biblioteki gbpsiennica@poczta.fm

* dezyderaty to nic innego jak życzenia czytelnice dotyczące gromadzenia i uzupełniania księgozbioru.

NARODOWY
PROGRAM
ROZWOJU
CZYTELNICTWA

BIBLIOTEKA
NARODOWA

III EDYCJA

Biblioteka po raz kolejny została zakwalifikowana do ogólnopolskiej kampanii Instytutu Książki pn. „Mała książka – wielki człowiek”. Akcja ma na celu zachęcić rodziców do odwiedzania bibliotek i codziennego czytania z dzieckiem.

Każdy przedszkolak, który przyjdzie do biblioteki, otrzyma w prezencie Wyprawkę Czytelniczą (książkę i Kartę Małego Czytelnika). Rodzice zaś otrzymają broszurę informacyjną, przypominającą o korzyściach wynikających z czytania dzieciom. Projekt w całości został sfinansowany ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Zapraszamy dzieci z roczników 2014-2017!

Wsiennickiej bibliotece niezmiennie dużo się dzieje, budowa nowej siedziby jest cały czas na etapie bardzo intensywnych prac, a tymczasem dzięki wsparciu Fundacji BGK im. J. K. Steczkowskiego w ramach projektu: Dział dziecięcy w siennickiej bibliotece – komfort i bezpieczeństwo, lider projektu Irmina Gadomska pozyskała środki (wniosek 37/WJSXII/2020), dzięki którym zostało zakupionych 7 regałów przeznaczonych na voluminy dla naszych dzieci oraz ozonator, którego działanie polega na oczyszczaniu

powietrza w pomieszczeniach, co zwiększa bezpieczeństwo naszych czytelników.

Wolontariusze z Fundacji przyjechali do naszej biblioteki, aby w ramach akcji wolontariackiej pomóc pracownikom biblioteki w zagospodarowaniu nowo zakupionych

regałów i poukładaniu w należyтым porządku książek dla dzieci. Nasi najmłodsi czytelnicy mogą już teraz szukać swoich ulubionych pozycji na nowiutkich półkach. *Mała Reporterka Nela* czeka, aby odkryć przed czytelnikami przepiękne zakamarki naszej planety. Piękna kartonowa książka *Rok w przedszkolu* pozwoli każdemu przedszkolakowi zrozumieć kalendarz najważniejszych przedszkolnych wydarzeń, a seria książek 8+2 pozwoli poznać dosyć nietypową współcześnie rodzinę. Te i inne równie ciekawe pozycje, które znajdują się w naszej gminnej bibliotece czekają na młodych czytelników. Serdecznie zapraszamy do odwiedzania biblioteki i korzystania z jej zasobów.

S

Kłosa Kultury

W niedzielę, 23 sierpnia mimo deszczowej aury, mieliśmy okazję uczestniczyć w uroczystych dożynkach gminno-parafialnych na dziedzińcu kościoła parafialnego w Siennicy.

Eucharystię sprawował ks. proboszcz Marek Kasprzak odbierając okazałe bochny chleba z rąk rolników – delegacji ze wsi Pogorzelski, Siodło, Zglechów i Żaków. Piękne dekoracje wokół ołtarza z tegorocznych zbiorów wykonali mieszkańcy

Żakowa a tradycyjny wieniec dożynkowy – gospodynie z Pogorzeli.

Po mszy św. głos zabrał Wójt Gminy Siennica Stanisław Duszczyk, dziękując gospodarzom za ich ciężką i jakże ważną pracę na roli, równocześnie życząc wszystkim, by *tego chleba nam nigdy nie zabrakło*.

Po degustacji chleba przyszedł czas na przyspiewki dożynkowe w wykonaniu gospodyń z Pogorzeli oraz zespołu Sienniczanki z Klubu Senior+ przy akompaniamencie

Kamila Szuby.

Pani Sabina Krzyżanowska – nasza gminna społeczniczka i artystka ludowa, wydeklowała okazjonalny wiersz (treść poniżej), natomiast Gminna Biblioteka Publiczna wraz z Bazą Inicjatyw Społecznych (BIS) obdarowała zebranych słodkimi siennickimi podkowami – na szczęście!

S

Chłopskie dziecko

*Na ściernisku pod gruszą kołyska stała
dziecię spało, a matka ciężko pracowała.
Pot z twarzy strumieniem spływał jej czysty
jak ranna rosa na trawie w poranek mglisty.
A gdy dziecię w kołysce cichutko zakwiliło
matczysko ku niemu szybko pospieszyło
moja dziecino, moja Ty mała
śpij, bom jeszcze snopków nie nawiązała
a tu na polach stoją kopy wszędzie.
Śpij, spij, skowroneczek śpiewał ci będzie,
ale nie na długo, dziecię znów zapłakało
matczysko szybko pierś chustą otarła
i dziecięciu je dała.
Moja córeczko, moja ty mała
przecież cie mama tak bardzo ukochała,
ale pobaw się troszkę sama
już wieczór się zbliża,
słońko zachodzi nad borem
pójdziemy już do domku, pójdziemy wieczorem.
A na wieczór jeszcze był nie koniec pracy,
bo był obrządek, zrobić kolację, umyć się
a po krótkim odpoczynku,
znów o świcie budziło klepanie kos
do nowego żniwa.*

Sekcja Historyczna

Była letnia noc z 13 na 14 września 1939 r. Szwadron kolarzy (przemieszczający się na rowerach) 25 Pułku Ułanów, pod dowództwem mojego wuja – por. Stanisława Łosia, przystąpił do ataku na stacjonujące w Siennicy oddziały niemieckie. Nie dotarła do nich wiadomość o odwołaniu rozkazu kontrataku na Siennicę

i w osamotnieniu przystąpili do nierównej walki. O samym przebiegu walk nie znam przekazów, wiem tylko, że szwadron poniósł ogromne straty a por. Łoś został ciężko ranny w klatkę piersiową. Uratowany, był ukrywany w domu jednego z Obywateli Siennicy lub przyległych miejscowości, jak wynika z jego opowiadań snuty przez swoją siostrze a mojej matce, śp. Ewie Gromnickiej z d. Łoś. Przewieziony następnie został do Warszawy, gdzie zalecono mu ranę w Szpitalu Wojskowym. Uznany inwalidą

nie został skierowany do obozu jenieckiego, jednak ostrzeżony, jako poszukiwany przez Gestapo, musiał ukrywać się,

początkowo w majątku Pani Zofii Kańskiej w Dłużewie, pow. Mińsk Mazowiecki, następnie w lubelskim, pracując tam w kolejnych majątkach ziemskich a z czasem lokalnych urzędach.

Ponieważ w wyniku odniesionych ran i trudnych warunków bytowych okresu okupacji niemieckiej, nastąpił u Niego nawrót gruźlicy (którą zaraził się podczas wojny 1920 r. z bolszewikami, podczas której dosłużył się stopnia oficerskiego i został odznaczony Krzyżem Walecznych), został skierowany do szpitala Chorób Płucnych w Otwocku, gdzie zmarł w dniu 10 stycznia 1946 r. i został pochowany na tamtejszym Cmentarzu Parafialnym p.w. św. Wincentego. W Jego pogrzebie brała udział moja matka, której staraniem w latach 60-tych XX w. wykonana została płyta grobowa. Od śmierci mojej matki grobem opiekuję się ja wraz z rodziną.

Na ręce Pana, prowadzącego Sekcję Historyczną przy Bibliotece, Księdza Proboszcza Parafii w Siennicy i Wójta Gminy Siennica, pozwoliłem sobie przesłać zarówno sprostowanie wiedzy o losach śp. por. Stanisława Łosia (figuruje do dziś na tablicy poległych w zbiorowej mogile na cmentarzu parafialnym w Siennicy), krótką informację o Nim, jak też wyrazy wdzięczności za zachowaną o Nim i Jego Żołnierzach pamięć przez Obywateli (wolę używać tego określenia niż przyjętego obecnie „mieszkańcy”) – Parafian Siennicy. Podziękowanie szczególne kieruję też w imieniu moim i mojej rodziny dla Szanownych żyjących oraz nieżyjących Członków tej Patriotycznej, Wspaniałej Rodziny, która zaopiekowała się rannym oficerem Wojska Polskiego, nie bacząc na możliwe represje ze strony okupanta, doprowadziła Go do stanu umożliwiającego

przewiezienie do szpitala a tym samym, na szereg lat jeszcze, uratowała Mu życie.

Nie wiedząc, czy po latach będzie możliwe uzyskanie wiedzy o Rodzinie u której

się przechowywał, zapewniam jednak o naszej wobec Niej pamięci i wdzięczności, mając nadzieję, że Pan Bóg odpłacił Im Ich poświęcenie oraz że nadal ma tę Rodzinę w swojej opiece.

Projekt: Kwerendy Wojenne - Tajemnicze Losy Porucznika Łosia. Na podstawie wspomnień siostrzeńca – Jana Gromnickiego; Warszawa, styczeń 2017.

Opracował Zbigniew Szubert

Pragnę poinformować, że 31 sierpnia br ukazała się książka mojego autorstwa pt. Dzieje osadnictwa obszaru gminy Siennica: od pradziejów po nowożytność. Część opisowa.

Została ona wydana w formie e-booka i jest dostępna za darmo w katalogu Biblioteki Narodowej – na stronach Cyfrowej Biblioteki Narodowej Polona.pl pod poniższym linkiem:

<https://polona.pl/item/dzieje-osadnictwa-obszaru-gminy-siennica-w-powiecie-minskim-od-pradziejow-po-MTI2MzIzMz-kw/0/#info:metadata>

Uwaga! Książka długo się ładuje, ponieważ zajmuje 27 MB. Aby ją wyszukać wystarczy wpisać w wyszukiwarce Polony nazwisko i imię autora: Szubiński Eryk.

Właśnie w 2020 r. mija 800 lat udokumentowanego istnienia osady Siennica w powiecie mińskim, co skłoniło mnie do napisania

tej książki. Jej ramy czasowe ograniczyłem do 1800 r. Część opisowa publikacji stanowi fragment większego opracowania, które w całości zostanie wydane za kilka lat. Chciałbym podkreślić fakt, że część opisowa, wydana tylko w postaci cyfrowej, celowo została pozbawiona przypisów, dla zachowania czytelności opracowania. Czytelnik zapozna się z osadnictwem na terenie gminy Siennica od pradziejów po nowożytność w oparciu o odkryte stanowiska archeologiczne i dokumenty źródłowe. Pozna dzieje dóbr Siennica i wydzielone z nich majątki ziemskie (łącznie 33 miejscowości o funkcjach miasta, wsi czy osady młyńskiej) oraz dzieje pozostałych 14 miejscowości z obecnego obszaru gminy Siennica. Każda miejscowość istniejąca do końca XVIII w. została opisana oddzielnie. Całość dopełnia zestaw różnotematycznych map, tabel, skanów wybranych dokumentów historycznych, grafów genealogicznych oraz wykresów.

Eryk Szubiński

Miniony kwartał obfitował w przeróżne wydarzenia, podczas których chórzyści mogli zaprezentować swoje możliwości i podzielić z innymi swoją śpiewaczą pasją.

Tradycyjnie letni okres to uroczystości ślubne, które zespół bardzo lubi, gdyż są one okazją do wykonania pięknych, nastrojowych i wzniosłych pieśni – głównie o miłości... To także podróże poza naszą gminę i powiat, spotkania z proboszczami i organistami innych parafii, nawiązywanie nowych znajomości i ciekawej współpracy. W ten sposób chór odwiedził ostatnio kościoły w: Starogrodzie (dwukrotnie), Latowiczu i Wólce Młódzkiej-Otwocku. Zaśpiewał również na trzech nabożeństwach ślubnych w Siennicy. Nowożeńcy i ich goście często wzruszają się do łez podczas kanonowego śpiewu o czym potem opowiadają chórzystom, a niekiedy piszą także w mailach do dyrygenta: *Zarówno my jak i goście jesteśmy pod ogromnym wrażeniem! Dzięki Wam ślub był taki, jaki sobie wymarzyliśmy! Oprawa przeszła moje oczekiwania.* (Ola i Daniel z Otwocka).

Zespół jest nie mniej szczęśliwy i wdzięczny za wyróżnienie – zaufanie, jakim obdarzają go narzeczeni „zapraszając” na swój ślub, tak ważne i wyjątkowe wydarzenie w ich życiu. To obopólna radość!

W połowie sierpnia Kanon podjął się dość odważnego i oryginalnego zadania, a to za sprawą Lokalnej Organizacji Turystycznej Ziemi Mińskiej z prezes Mariolą Kowalską na czele, która zorganizowała rodzinny piknik historyczny w 100. rocznicę Bitwy Warszawskiej. W przepięknym otoczeniu mińskiego parku, w amfiteatrze pałacu Dernałowiczów, chór wykonywał oprawę muzyczną do... filmu niemego z 1921 r. pt. *Cud nad Wisłą*. Wybitnie akompaniowała mu na pianinie Karolina Wojteczek z Dworku Przylesie w Bożej Woli. Było

Międzypokoleniowy Chór Kameralny

KANON

Zapewnić odpowiednią muzykę do prawie godzinnego filmu, prześledzić klatka po klatce jego fabułę, by odpowiednio „wpasować” poszczególne utwory, to wcale nie jest taka prosta sprawa. Przekrój repertuarowy był naprawdę imponujący: od kolęd (tak, wigilia w środku lata!), poprzez utwory okresu międzywojennego i pieśni patriotyczne, po współczesne piosenki rozrywkowe. Realizacja zadania wymagała od chórzystów najwyższego poziomu skupienia i kondycji śpiewaczej, tym bardziej, że był to występ plenerowy. Finalnie cały zespół spisał się na medal, czego dowodem były bardzo pozytywne komentarze publiczności.

To niesamowite, ilu ciekawych rzeczy można doświadczyć śpiewając w chorze...?! Dobrze byłoby to kiedyś powtórzyć, tym razem dla naszej siennickiej publiczności.

Kolejny występ miał miejsce 20 sierpnia podczas gminnych obchodów jubileuszu wojny polsko-bolszewickiej 1920 roku. Na terenie Zespołu Szkół w Siennicy, przy głazie-pomniku Antoniego Królikowskiego, chór wykonał kilka pieśni legionowych oraz zadbał o uroczystą oprawę muzyczną mszy św. za Ojczyznę i poległych w jej obronie.

W najbliższych planach zespołu znajduje się muzyczne wspomnienie Jana Pawła II i kardynała Stefana Wyszyńskiego (październik) i Koncert ku Czci Bogarodzicy – szczegóły wkrótce.

Monika Pszkit

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Siennicy

Wakacyjne miesiące już za nami. Dla Klubu nie był to jednak czas odpoczynku lecz wytężonej pracy. Seniorki, jak tylko umiały najlepiej, dzieliły czas między obowiązki domowe, opiekę nad wnukami i zajęcia w Klubie. A te ostatnie były wyjątkowe zarówno pod względem ilości jak i różnorodności. Rozpoczęliśmy od klubowego turnieju wiedzy o świecie. Seniorki imponowały przygotowaniem, a nagrody zdobyte w turnieju zrekomensowały trudny wysiłek włożony w rywalizację. Następnie odbyły się warsztaty florystyczne, w wyniku których klubowe wnętrza zyskały nowy, przytulny wystrój. Jakby tego było mało, pod koniec lipca, dzięki zaangażowaniu wolontariuszy z Fundacji BGK, pokój wypoczynkowy został wyposażony m.in. w regał na książki, fotele, lampę, zasłony, gry, książki... W odmienionym wnętrzu Seniorki doświadczyły pracy przed kamerami, recytując wiersze dla dzieci, a efekt ich pracy wkrótce ujrzy światło dzienne.

Panie doceniają domowy klimat Klubu, ale równie entuzjastycznie uczestniczą w zajęciach poza nim. Strzelanie z łuku, zjazd na linie, bieg z przeszkodami, mecz siat-

kówki – to tylko niektóre z atrakcji, jakie stały się udziałem Seniorek w Dolinie Bobrów w Wólce Dłużewskiej. Kilka godzin zajęć rekreacyjnych na świeżym powietrzu, wprowadziło Panie w wyśmienity humor. Zajęcia rekreacyjne połączone były z symbolicznym uczczeniem jubilatki i solenizantki minionych miesięcy – oczywiście wszystkich „osiemnastoletnich”. Kolejny wyjazd – Lavendowa Dolina w Gadce. Tam Seniorki uczestniczyły w warsztatach tworzenia świec żelowych, podziwiając, smakując i rozkoszując się zapachem wszechobecnej lawendy. Następnie w Siennicy klubowa grupa wokalna zaprezentowała się szerszej publiczności w czasie dożynek gminno-parafialnych wraz z akordeonistą Kamilem Szubą. Największa tegoroczna eskapada miała miejsce we wrześniu. Seniorki zwiedziły Augustów, Sanktuarium w Studzienicznej i odbyły piękny rejs statkiem Żegluga Augustowskiej. Suwalszczyzna, a szczególnie jej nieskażona cywilizacją przyroda, wywarła na Paniach ogromne wrażenie.

Poza wyjazdami, ofertę Klubu uatrakcyjniają także zajęcia stacjonarne – zwłaszcza

te organizowane po raz pierwszy, jak np. warsztaty wikliniarskie. W uporządkowanym zazwyczaj Klubie na kilka godzin zapanował artystyczny nieład, ale dzięki wytrwałości, zaangażowaniu Seniorek i prowadzącego artysty-plecionkarza, powstały niepowtarzalne rękodzieła: wiklinowe wińce oraz kule, zdobione odtąd klubowe wnętrza.

Niewątpliwie sercem Klubu pozostają zajęcia na stałe wpisane w jego harmonogram: wokalne, rekreacyjno-sportowe, taneczne, plastyczne, artystyczne kulinarne, rehabilitacyjne, psychologiczne. Nie mamy też wątpliwości, że fundamentem Klubu, decydującym o jego kształcie i stylu funkcjonowania są realizatorzy zajęć, wolontariusze a przede wszystkim Seniorzy – grupa mieszkańców naszej gminy w wieku 60+, której „chce się chcieć”. A jeśli ktoś przypadkiem utożsamia się z tą grupą, powinien wiedzieć, że w Klubie czeka jeszcze kilka wolnych miejsc...

Monika Wilk

Stowarzyszenie Przyjaciół Ziemi Siennickiej

Jak co roku letnie miesiące to czas renowacji na siennickim cmentarzu. W tym roku Stowarzyszenie odrestaurowało nagrobek Róży Rembielińskiej i Kazimierza Dorożynskiego z figurą Matki Bożej oraz cztery płyty nagrobne zmarłych z rodziny Rembielińskich. Prace konserwatorskie

Mińskiego. Członkowie Stowarzyszenia angażowali się w proces renowacji i wielokrotnie poświęcili wiele godzin własnej pracy. Wykonaliśmy wiele czynności przed rozpoczęciem i po zakończeniu procesu renowacji przez konserwatora. Wydobyliśmy częściowo przysypa-

kiego Seminarium Nauczycielskiego, poległego w bitwie pod Nowogrodem. Kamień poświęcony jego pamięci znajduje się na terenie Zespołu Szkół w Siennicy. W Lasominie, przy znajdującym się tam pomniku, kwiatami i symbolicznym zniczem uczciliśmy pamięć trzech poległych w bitwach 1920 roku żołnierzy: Stanisława Kaniewskiego, Piotra Boimskiego i Józefa Sikorskiego.

zostały przeprowadzone przez uprawnionego wykonawcę pod stałym nadzorem Mazowieckiego Konserwatora Zabytków i zarządu Stowarzyszenia. Prace obejmowały między innymi: likwidację zabrudzeń, mechaniczne i chemiczne oczyszczenie z glonów i porostów, wzmocnienie struktury postumentu, figury i płyt, wykonanie uzupełnienia brakujących fragmentów, odnowienie napisów, zabezpieczenie środkami chemicznymi. Środki finansowe na renowację pochodziły ze zbiórki publicznej przeprowadzonej w czasie kwesty na cmentarzu i w kościele oraz z dotacji pozyskanych przez Stowarzyszenie z Gminy Siennica i z Powiatu

ziemią płyty nagrobne i odpowiednio je rozmieściliśmy, wyrównaliśmy teren, ułożyliśmy opaskę z betonowych obrzeży, wyłożyliśmy teren włókniną i wysypaliśmy ozdobnymi kamykami. Systematycznie (ostatnia sobota miesiąca) prowadziliśmy prace porządkowe wokół zabytkowych grobów.

Członkowie Stowarzyszenia uczcili 100 rocznicę Bitwy Warszawskiej. W dniu 15 sierpnia złożyliśmy kwiaty i zapaliliśmy znicze przy pomnikach upamiętniających poległych w 1920 r. Oddaliśmy cześć pamięci Antoniego Królikowskiego – absolwenta i nauczyciela siennickiego

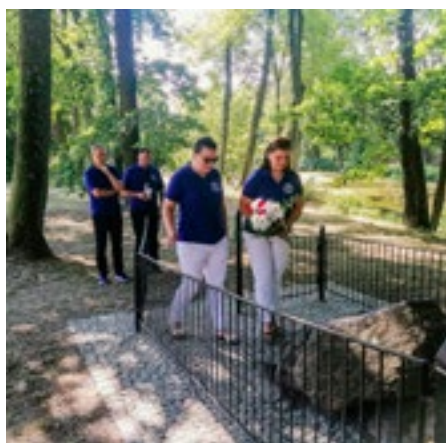
Stowarzyszenie podjęło współpracę z uczniami Zespołu Szkół w Siennicy realizującymi projekt „Myśleć, pracować, współpracować”. W ramach tej współpracy powstała kolejna ulotka z cyklu „Siennica na rowerach”. Razem z uczniami ZS zachęcamy do rowerowej wyprawy pod rosnącą na obrzeżach Mińska Mazowieckiego sosnę „Wszęborę” – najstarszą sosnę w Polsce. W przygotowaniu mamy następną ulotkę rowerową promującą

walory naszej gminy – tym razem opiszemy zabytki architektury.

Przygotowujemy się także do naszych jesiennych działań. Jak co roku w dniu 1 listopada planujemy przeprowadzenie kwesty na ratowanie zabytkowych nagrobków na siennickim cmentarzu, a 11 listopada – z okazji Święta Niepodległości – zamierzamy zorganizować koncert patriotyczny. Mamy nadzieję, że sytuacja na to pozwoli.

Anetta Jurkowska

Siennicka Rowerowa Pielgrzymka na Jasną Górę

Tradycyjnie odbywa się terminie 11-14 sierpnia pod niezmiennym hasłem „Maryjo do Syna Swego nas Prowadź”.

W 2014 r. po raz pierwszy w historii Parafii Św. Stanisława BM w Siennicy za zgodą i błogosławieństwem księdza proboszcza została zorganizowana I Siennicka Rowerowa Pielgrzymka na Jasną Górę, którą kontynuujemy nieprzerwanie od 7 lat. Organizatorem jest grupa parafian połączonych modlitwą i pasją do jazdy na rowerze: Państwo Danuta i Stanisław Zwierz oraz Adam i Albina Sabak, kierownikiem zaś Józef Kopa.

Program naszych dotychczasowych pielgrzymek zaczynał się od Eucharystii sprawowanej w intencji pielgrzymów

przez naszego opiekuna duchowego którym wcześniej był ks. Robert Pogorzelski a obecnie ks. Dariusz Stonio. Na koniec Mszy Św. nasz dostojny ks. dziekan Marek Kasprzak wraz z życzeniami udzielał pątnikom uroczystego błogosławieństwa na ten święty czas pielgrzymowania, po czym następowało poświęcenie rowerów i wyjazd na szlak.

Trasa pielgrzymki z Siennicy do Częstochowy liczy ok. 300 km i jest podzielona na etapy dzienne: Siennica – Mogielnica, Mogielnica – Fałków, Fałków – Gidle, Gidle aż do Częstochowy.

W 2019 r. trasa została wy-

dłużona o jeden dzień i prowadziła przez Święty Krzyż. Pielgrzymi, w liczbie 70 osób, pokonali wówczas ok 400 km: Siennica – Zwolen, Zwolen – Nowa Słupia, Nowa Słupia – Fałków, Fałków – Gidle i Gidle – Częstochowa.

Uczestnikami pielgrzymki byli uczniowie, studenci, dorośli w różnym wieku i różnych zawodów z naszego terenu i nie tylko. Taka wyprawa to modlitwa, czu-

wanie, radość, szczęście. To zaduma nad sobą i światem, to mocne postanowienia poprawy, przemiany, nawrócenia. Uczestnicy pielgrzymki jeżdżą do Częstochowy w różnych intencjach. Najważniejsze są chęci, pozytywne nastawienie i zamiłowanie do dwóch kółek. Pielgrzymi modlą się, odwiedzają sanktuaria maryjne, odpoczywają w klasztorach, zaprzyjaźnionych parafiach, gdzie okazuje się uczestnikom serce i wiele dobroci.

Pielgrzymka to czas rekolekcji w drodze, czas modlitwy i pojednania z Bogiem. Każdego dnia pielgrzymowania centralnym punktem jest Msza Św., w której uczestniczą wszyscy pielgrzymi. Konferencje i modlitwy, słowa Ewangelii zapadają w sercach pielgrzymów. Pielgrzymka zatrzymuje się na noclegi w szkołach a sale sportowe zamieniają się w bazę noclegową. Dniem pielgrzymi na rowerach pokonują trasę w różnych warunkach pogodowych. Uczestnicy poruszają się w piętnastoosobowych grupach, w jednorzędowej kolumnie, w regulaminowych odstępach pod kierownictwem przewodników. Organizatorzy dbają o bezpieczeństwo pielgrzymów, każdy uczestnik musi mieć

Rok 2020 jest wyjątkowy, dlatego charakter pielgrzymki także był inny. Z powodu na ograniczenia postanowiliśmy pielgrzymować do Matki Bożej „bliżej nas” – Górki k/Garwolina, Mokobody, Loreto, pokonując 320 km.

chową śpiewając z akompaniamentem gitary podczas Eucharystii oraz codziennego Apelu. Niebo się otwierało nad naszymi głowami, całą pielgrzymkę można streścić w tych słowach: eksplozja dobra, radości, uśmiechu, życzliwości.

Nie sposób w tym miejscu nie wymienić tych, którzy pomogli w organizacji pielgrzymek: samorządach, firmach i osobach, które udzieliły wsparcia finansowego, ofiarowały żywność, użyczyli samochodu do bagaży, rowerów oraz tych wszystkich, którzy okazywali życzliwość na trasie przejazdu. Za wsparcie finansowe i rzeczowe z całego serca dziękujemy.

Zapraszamy wszystkich cyklistów do wspólnych wyjazdów, do dzielenia się swoimi talentami.

Organizatorzy

kask oraz kamizelkę odblaskową.

Wejście na Jasną Górę tradycyjnie już następuje po przywitaniu z naszym Ks. Biskupem Markiem Solarczykiem w Alei Najświętszej Maryi Panny. Są łzy, wzruszenie, podziękowania, wspólne zdjęcia do późniejszego kalendarza.

Pragniemy serdecznie w tym miejscu podziękować opiekunowi duchowemu ks. Dariuszowi Stonio za Słowo Boże głoszone w trakcie pielgrzymki oraz składamy podziękowania dla siostr kapucynek na ręce Siostry Przełożonej ze Zgromadzenia Sióstr Kapucynek NSJ w Siennicy, które przygotowały prawdziwą ucztę du-

Armia Brytyjska z wizytą w Siennicy

Zawodowe armie zawsze ciężko trenują, za część z tych ćwiczeń polega na uczeniu się z przeszłości. Historia polskiego ruchu oporu i Powstania Warszawskiego z 1944 r. jest studium przypadku, które pomaga w wyciąganiu właściwych wniosków na przyszłość.

W ramach takiej właśnie nauki około 80 żołnierzy angielskich wraz z aliantami amerykańskimi przeprowadziło analizę historyczną walk w Polsce. „Edukacja” trwała sześć dni a jeden z nich, 6 sierpnia, zaplanowany był właśnie w Siennicy, gdzie grupa rekonstrukcyjna zademonstrowała warszawskie walki powstańcze przy użyciu sprzętu militarnego i efektów pirotechnicznych. Ten imponujący pokaz odbył się na terenie Zespołu Szkół.

Kadeci wojsk brytyjskich byli pod wra-

żeniem użytych pojazdów wojskowych (Goliat okazał się szczególnie interesujący, ponieważ pozwala atakować z bezpiecznej odległości).

Po tradycyjnym polskim poczęstunku Bry-

tyjczycy ruszyli w dalszą drogę, by poznać naszą historię i zrozumieć, przez co przeszedł Polak w 1944 r.

– *What luck it is to live and learn in this extraordinary country (Cóż to za szczęście żyć i uczyć się w tym niezwykłym kraju)* – powiedział Matthew Whitchurch, pułkownik Armii Brytyjskiej.

Organizatorem wydarzenia i właścicielem wykorzystanego sprzętu militarnego był Zbigniew Nowosielski, właściciel Biura Rekonstrukcyjno-Technologicznego Zabytkowej Inżynierii Pojazdowej w Ptakach.

Nasza Redakcja też tam była...

S

Gminny Klub Sportowy Fenix

Klub od początku sierpnia gra w nowym sezonie 2020/2021 Ligi Okręgowej „Keeza” Siedlce. Rozpoczął od falfartu w meczu z Polonezem Mordy, gdzie uległ beniaminkowi 2:0.

W kolejnych spotkaniach było tylko lepiej. Sienniczanie wygrali kolejne spotkania z Miedzanką, Victorią, Ostrówkiem i Kolektywem. Następnie przyszedł remis 1:1 z dobrze spisującym się Jastrzębiem Żeliszew oraz pechowa porażka w derbach powiatu z Watrą Mrozy. Na zwycięską ścieżkę

Fenix powrócił z kolejnym rywalem z powiatu – Płomieniem Dębe Wielkie wygrywając 2:0, gdzie przepiękne bramki zdobyli Piotr Markowski oraz Konrad Okrzeja, co uplasowało drużynę na 4 pozycji w tabeli. Od początku rozgrywek Trener Radosław Rowicki stawia na 15-letniego bramkarza Mateusza Nowakowskiego, który zbiera niezbędne doświadczenie w seniorskich rozgrywkach. W ataku bryluje Arkadiusz Boruciński oraz Dariusz Osica (obaj po 3 gole). W środku pola doświadczeni Konrad Pawlak, Karol Osica oraz Michał Maciejewski odpowiadają za rozegranie a obronę trzyma Piotr Markowski z Radosławem Rawskim. Cieszą również występy naszej siennickiej młodzieży, a takie nazwiska jak: Rutkowski, Nowakowski, Zagrabski, Szu-

biński, Śledziwski, Miros, Zysk czy Matosek, będą wkrótce stanowić o sile siennickiej drużyny.

Zapraszamy do obejrzenia foto-relacji z meczów na fanpage'u drużyny w serwisie Facebook – www.facebook.com/fenixsiennica

Na Stadionie Gminnym w Siennicy w końcu doczekaliśmy się własnej studni głębinowej, która pozwoli na właściwe nawodnienie murawy. Dziękujemy Radzie Gminy oraz Panu Wójtowi za środki finansowe na ten cel a Rafałowi Malinowskiemu z Zarządu Fenixa za pilotowanie tego projektu od początku do końca.

Bartosz Paderewski

Polonez Mordy – Fenix Siennica 2:0

Fenix Siennica – Miedzanka Miedzna 2:1

2 x Tomasz Witowski

Victoria Kałuszyn – Fenix Siennica 2:3

2 x Dariusz Osica, 1 x Karol Szczepny

Fenix Siennica – LKS Ostrówek

1 x Arkadiusz Boruciński, 1 x Dariusz Osica

Kolektyw Oleśnica – Fenix Siennica 1:2

Samobójczy, 1 x Arkadiusz Boruciński

Fenix Siennica – Jastrząb Żeliszew 1:1

1 x Arkadiusz Boruciński

Watra Mrozy – Fenix Siennica 2:0

Fenix Siennica – Płomień Dębe Wielkie 2:0

1 x Piotr Markowski, 1 x Konrad Okrzeja

	Nazwa	M.	Pkt.	Z.	R.	P.	Bramki	Z.	R.	P.	Bramki	Z.	R.	P.	Bramki	M.	Pkt.	Z.	R.	P.	Bramki
1.	Naprzód Skórzec	12	31	10	1	1	51-10	6	0	1	33-4	4	1	0	18-6						
2.	Watra Mrozy	12	26	8	2	2	19-7	4	1	1	9-4	4	1	1	10-3						
3.	Zryw Sobolew	12	25	8	1	3	23-21	5	0	0	8-2	3	1	3	15-19						
4.	Fenix Siennica	12	23	7	2	3	21-15	4	1	1	14-7	3	1	2	7-8	1	3	1	0	0	2-0
5.	Płomień Dębe Wielkie	12	23	7	2	3	30-16	3	0	2	11-8	4	2	1	19-8	1	0	0	0	1	0-2
6.	Mazovia II Mińsk Mazowiecki	12	22	7	1	4	34-18	3	0	2	16-6	4	1	2	18-12	1	3	1	0	0	5-0
7.	Jastrząb Żeliszew	12	22	6	4	2	33-19	3	2	1	18-7	3	2	1	15-12	1	0	0	0	1	0-5
8.	Orzeł Unin	12	19	5	4	3	32-24	3	4	0	22-12	2	0	3	10-12						
9.	Jabłonianka Jabłonna Lacka	12	18	5	3	4	25-24	3	2	1	16-12	2	1	3	9-12						
10.	Wektra Zbuczyn	11	17	5	2	4	15-13	3	0	2	8-5	2	2	2	7-8						
11.	Wilga Miastków Kościelny	12	13	3	4	5	23-27	1	1	3	11-16	2	3	2	12-11	1	1	0	1	0	1-1
12.	Victoria Kałuszyn	12	13	4	1	7	16-28	3	1	3	11-12	1	0	4	5-16	1	1	0	1	0	1-1
13.	LKS Ostrówek	12	11	3	2	7	21-32	3	2	2	16-15	0	0	5	5-17						
14.	Kolektyw Oleśnica	12	10	3	1	8	20-36	2	1	3	10-16	1	0	5	10-20	2	4	1	1	0	6-5
15.	Miedzanka Miedzna	12	10	3	1	8	24-34	1	0	6	12-24	2	1	2	12-10	2	3	1	0	1	7-5
16.	Polonez Mordy	12	10	3	1	8	11-28	2	0	5	8-18	1	1	3	3-10	2	1	0	1	1	3-6
17.	MKS Małkinia (Małkinia Górna)	11	6	1	3	7	15-31	1	2	2	9-10	0	1	5	6-21						
18.	Czarni Węgrów	12	3	0	3	9	7-37	0	2	3	2-8	0	1	6	5-29						

Uwaga! Konkurs! Spróbuj swoich sił!

Informujemy, że nagrody w konkursie z numeru 2 (5) 2020 otrzymują: Monika Modrzejewska, Angelika Chmielewska i Małgorzata Łukasiak. Gratulujemy! Zapraszamy do siedziby Redakcji po upominki.

Nowy konkurs nawiązuje do setnej rocznicy Bitwy Warszawskiej 1920 r. Należy wykonać autoportret (selfie) na tle miejsca upamiętniającego wojnę polsko-bolszewicką w naszej gminie. Fotografie należy nadsyłać do 30 listopada 2020 r. drogą mailową na adres Redakcji.

Każdorazowo warunkiem wzięcia udziału w konkursie Sienniczki jest złożenie wypełnionej karty zgłoszenia dostępnej na stronie internetowej lub w siedzibie Redakcji.

Na autorów zdjęć czekają upominki. Zapraszamy zatem do aktywnego uczestnictwa w trwających jeszcze obchodach tej zwycięskiej Bitwy!

Istnieje możliwość nadsyłania materiałów – tekstów i zdjęć (jako osobne pliki) do następnego numeru Czasopisma do dnia 4 grudnia 2020 r. Teksty: max. 5 000 znaków (ze spacjami); zdjęcia: ok. 3-5 szt., dobrej jakości: szerokość 1000-1200 px, wysokość dowolna, min. 300 dpi (zdjęcia nieostre lub niedoświetlone nie będą załączane do artykułów). W tytule wiadomości proszę wpisać: „Sienniczka – artykuł”.

Zachęcamy także do przesyłania zapowiedzi organizowanych przez Pań-

stwa ogólnodostępnych wydarzeniach do Siennickiego kalendarium, które co miesiąc ukazuje się na stronie Biblioteki (wyłączając czas kwarantanny). Na informacje (data, godzina, miejsce, nazwa wydarzenia i jego organizatora) czekamy zawsze do 25-go dnia każdego miesiąca. W tytule wiadomości proszę wpisać: „Siennickie kalendarium”.

Tradycyjnie w dniu 1 listopada Stowarzyszenie Przyjaciół Ziemi Siennickiej planuje przeprowadzić kwestę na ratowanie zabytkowych nagrobków na cmentarzu parafialnym w Siennicy.

Zachęcamy do wsparcia tej szlachetnej akcji, której coraz liczniejsze efekty możemy obserwować odwiedzając siennickie miejsce spoczynku.

KONCERT
- WSPOMNIENIE

JANA
PAWŁA
II

25 PAŹDZIERNIKA
G. 16.30

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY W SIENNICY

